

om en Bevilling til Anskaffelse af Dampffibet „Jylland“, tilladt mig at fremhæve, som et Motiv dertil, at netop den Egn af Jylland, som denne Dampffibssejllads i Særdeleshed formeentes at komme tilgode, og som falder sammen med den Egn, som Canalgravningen nu oftest kan komme tilgode, har et ganske fortrinligt Krav paa, at Regjeringen, om ogsaa med nogen Beføstning, skaffer den bedre Communicationsmidler, da den, navnlig med Hensyn til Alt hvad der kaldes Veie og Communicationsmidler, har staaet langt tilbage for det øvrige Land. Nu vil man maaffee derimod indvende, at Regjeringen allerede har gjort meget for denne Egn, derved, at den nu har bevilgt, at Aggercanal er seilbar med Dampffibe, og at den har anskaffet et Dampffib, for at denne Egns Beboere gennem Agger-Canal kunne udføre en Deel af deres Producter, og jeg erkjender villig, at der fra Regjeringens Side er gjort et vigtigt Skridt i den Retning, der fortjener taknemmelig Paaskjønneelse, nemlig det at bevise, at Dampffibsfarten er mulig; men Regjeringen har ved at opfrue Fragten paa de Ting, man vil sende med Dampffibet til England, vilst, at dette Foretagende ikke er i den Egns Interesse. Jeg tør gjøre gjældende, at der ikke paa noget Sted, hvor Regjeringen har havt Dampffibe, er taget en saa uforholdsmæssig høj Betaling som der, og derfor have netop Beboerne af Fiordleiet og Kjøbstæderne ved Liimfjorden mindre Anledning til at være Regjeringen Tak skyldige derfor, end de ellers vilde have.

Den høitærede Minister har anført, at han ikke kunde gaae ind paa at modtage denne Bevilling eller noget Ansvar for Anvendelsen deraf, og det af Hensyn til den Betænkning, som var afgiven af det Udvalg, som blev nedsat af det opløste Folkething. Han har sagt, at Udvalget ikke vilde gaae ind paa Forslaget om en Bevilling i saa Henseende, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa udtrykkelig staaer i Udvalgets Betænkning, at det kun er Udvalgets Fleertal, der har indstillet dette, men, hvad Udvalget har været aldeles enig i, er dog allerede, i Sagens Interesse, at bevilge en Sum til Undersøgelse af denne Sag. Der er af den foregaaende

Taler udhævet, hvad jeg dog finder af Bigtighed at gjentage, at dersom den høitærede Minister virkelig troer, at der er nogen Fare for, at Agger-Canal skulde tilfælde, hvilket jeg dog ingenlunde antager, saa er det dog først, at det bliver af en ganske overordentlig Bigtighed, at der foretages Noget for at undgaae den Standsning, Løgstøers Grunde volde Skibsfarten.

Siden jeg har faaet Ordet, skal jeg forsøge paa at komme min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage) til Hjælp med hans Forsvar for det Vædringsforslag, vi i Forening have stillet, om at der for Tiden ikke skal bevilges de 15,000 Rbd. til en Forbedring ved Indsejlingen ved Ribe. Jeg skal i det Hele henholde mig til de Grunde, den ærede Rigsdagsmand har anført, men jeg skal dog dertil føje, at jeg tillige betragter Sagen fra en noget anden Side. Der er efter min Formening den meget væsentlige Forskjel mellem de to Anlæg, der nu ere under Discussion, at ligesom Forbedringen af Vesejlingen af Løgstøers Grunde er af Interesse tildeels for det hele Land, saaledes er Anlægget ved Ribe af en aldeles stedlig Interesse. Jeg troer meget bestemt at kunne sige, at Dplandet for Ribe-Eggen fra Hjerting forbi Ribe til Ballum, ikke mangler Afsetning paa dets Producter paa Grund af, at Sejlladsen er vanskelig. Det kunde vel være ønskeligt, at der blev gjort Noget for Havnevesenet, men jeg troer ikke, at det nu for Tiden er rigtigt at bestemme, at Regjeringen i Særdeleshed anvender de Pengemidler, den synes at kunne affee, til en Forbedring af Indsejlingen ved Ribe fremfor ved Hjerting eller ved Ballum; jeg troer ikke, det er betimeligt, før det er bestemt, hvor den paatænkte Jernbane kommer til at udmünde. Jeg tillader mig at sige „den paatænkte Jernbane“, thi det er mig og Rigsdagen i det Hele bekendt, at der er særdeles fordeelagtige Forslag tilstede fra engelske Handelshuse, der ville anlægge en Bane gennem Jylland, hvilken Bane har været paatænkt at skulle anløbe Ballum. Jeg tør ikke have nogen Mening om, hvorvidt disse Tilbud blive antagne, saa meget mindre, som Regjeringen ikke er fremkommen, og som man ikke veed, om Regjeringen vil fremkomme